

"Stajerc" izhaja vsaki
pelek datiran z dnevom
prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
5 kron, za Ogrsko
6 kron 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 7 kron;
za drugo inozemstvo se
odnosi naročnina z ozi-
rom na visokost poš-
tne. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 80—
za 1/2 strani K 40—
za 1/4 strani K 20—
za 1/8 strani K 10—
za 1/16 strani K 5—
za 1/32 strani K 250
za 1/64 strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu
se cena primerno zniža.

Štev. 29.

V Ptuj, v nedeljo dne 22. julija 1917

XVIII. letnik

Resni časi.

Kako stoji z vojno? Kaj je z mirom? Ta dva vprašanja čuje se zdaj vsaki dan in vsaki dan očitneje ter glasneje. Politiki in listi so v tem oziru prav dvomljivi preroki, kajti vsako se drži svojih nazorov in prerokuje po svojih srčnih željah. Ljudstvo pa se deli v razne stranke in tabore ter veruje v nepremagljivi naivnosti svojim voditeljem...

Vržimo enkrat to proketo politično strankarstvo od sebe, ko nas bi morala vendar že davno preliti kri naših junakov združiti in jediniti! Pomislimo enkrat, da nismo le katoličani in protestanti, Slovenci in Nemci, liberalci in klerikalci, marveč da smo vendar v prvi vrsti — Avstrijci! Skoraj tri leta vojne in vojnih žrtev ter bremen imamo za seboj; in vedno naj bi še živelo v naših srcih malenkostno strankarstvo, one nesrečne gonje, ki je v mirnem času oslabila ter omehkužila našo domovino? Bodimo Avstrijci, — to edino mora biti danes geslo za nas vse!

Iz tega stališča torej vprašamo tudi mi: kaj je z vojno? V vojaškem oziru moramo biti ponosni na naše in naših zvestih zaveznikov armade. Vse sanje krvoločnih naših sovražnikov so se razbile; pomladanska ofenziva, od katere so sovražniki z vso gotovostjo pričakovali končno odločitev, splavala je po vodi. Nemci so po genialnih Hindenburgovih načrtih vztrajali na zapadu kakor jeklena stena, izdržali ogromne napade angleško-francoske premoči in obdržali zemljo, ki so si jo priborili s svojo krvjo in svojim zdravjem. Italijan je ob durih Avstrije in na krasni obali še vedno naše Adrije zamán pošiljal svoje izdajalske čete proti našim braniteljem meje; v lastni krvi bil je zadušen laški naval in vsaka ped zemlje stala je temu najstrupnejšemu, najbolj zaničevanemu sovragu hekatombe mrličev. Podpihovanje zviti Angležev, ki čutijo prav dobro, da se gre v vsej tej vojni za njih nadvlado, je sicer od revolucije razrušeno rusko armado pripravilo do nove ofenzive. Še enkrat se je privabila milijonska armada Rusov proti Galiciji, še enkrat je hotela vdreti v srce Avstrije in z neštetiimi svojimi množicami odločiti usodo te gigantovske borbe. Pa ob bajonetih naših in nemških čet se je vstavljal ruski naval. Navdušenost braniteljev naše domovine je več vredna nego premoč in podpihovanje sovražnika. Že se pomika ruska armada zopet nazaj, že se pojavljajo na Ruskem znamenja nove revolucije, že je največja nevarnost za nas odpravljena. Medtem pa vozijo v globlinah sinjega morja naši in nemški podmorski čolni in potapljači sovražne ladje, ki bi rade dovažale nasprotniku živež in bojna sredstva. Lakota stiska koščene svoje prste vedno tesneje okoli vratu sovražnikov. Vojna je odločena in čimdalje bode še trajala, temvečje bode žrtve, temvečja pa bode tudi odgovornost sovražnih državnikov. V naši obrambi smo mi in naši zavezniki nepremagljivi.

Tako stoji vojna! In kaj je z mirom?

Kdo preprečuje mir, kdo je kriv, da ljudstva že davno niso izpoznala potrebo miru in brezpotrebnost nadaljne vojne? Mi in naši zavezniki gotovo ne! Mi nismo pričeli te vojne kot napadalci, marveč smo hoteli edino domačo grudo ščititi, varovati pred vsako grožnjo. In kakor mi tudi Nemci, Turki, Bolgari. Ničesar nečemo od nikogar, kar bi ne bilo pravično. Ali umoriti, uničiti, pokončati se ne damo! Mir hočemo, — ali ta mir mora biti tak, da ne bode človeštvo nikdar več doživelo katastrofe te velikanske vojne, tega blaznega uničevanja človeškega bitja in človeške kulture. Vsak dan smo pripravljeni, podati roko za mir, kakor sta to naš in nemški cesar že slovesno izjavila. Ali resnični, trajni mir mora to biti.

Sovražni državniki, povzročitelji vojne in zapeljani vladarji čutijo visoko moralno našega naziranja. Boje se pred mirom, ker se boje pred krvavim obračunom s svojimi nesrečnimi, zapeljanimi narodi. In zato pihajo i nadalje v ogenj, zato vporabljajo zadnje svoje sile, zato hočejo vojno nadaljevati do skrajnega konca. Pa preko njih glav bode prišel zaželeni, blagoslovljeni mir, kakor spomladanski vihar, ki pokonča zimske okove in vzbuja prekrasno lepoto...

Prišel bode mir! Iz globočine zmučene svoje duše hrepeni človeštvo po tem miru. In tudi pri nas je hrepenenje po miru mogočno, strastno, globoko kakor ljubezen in vera. Kdo bi zamogel to prikrivati, kdo to tajiti? Prišel bode mir, kakor pride zlato solnce za temno, viharo nočjo! Ta mir pa nam mora prinesiti tudi novo upanje, novo navdušenje, novo zavest. Kjer se je podiralo, tam se bode moralo graditi. Kjer so granate zemljo trgale, prišlo bode oralo do svoje svete pravice. Rane bode treba zaceliti, sirote vzgojiti, vdove vzdržati, invalidom pomagati. Vse to — bodimo si odkritosrčni — vse to pa se ne bode zamoglo izvršiti na podlagi strupenega strankarstva. Vse to ogromno, velikansko delo, ki nas čaka po zmagovito končani vojni, izvršili bodemo le tedaj, ako nas zopet združijo skupna, krasna avstrijska misel. Ta misel se je obnesla v vojni, v kljub navalu sovražnika, v kljub veleizdajalstvu posameznih fanatikov. Ta misel nas je peljala od zmage do zmage, čeprav smo imeli poleg zunanjih tudi notranje sovražnike. Ta avstrijska misel nam bode dala i moč za težko mirovno delo!

Zato pa — bodimo Avstrijci! Pustimo tisto politično izdajalsko pesen panslavizma, ki so jo vendar le sovražniki Avstrije iznašli, da bi gospodovali na naših grobovih. Bodimo Avstrijci, kajti le v tem ležina naša rešitev in naša bodočnost!

Svetovna vojska.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 12. julija. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Južno Dnjestra prišli so Rusi do naše Lomnica-postojanke. Pri Kaluczu prišlo je na zapadnem bregu reke do bojev. Ob Stochodu in severno železnice Rowno-Kowel bil je en ruski sunek odbit.

Italijansko bojišče. Kot povrnilo za obisk Idrije po italijanskih letalcih obmetalo je včeraj eno avstro-ogrsko letalno brodovje kolodvor in razširjena barakna taborišča v Cividale z uspehom. Na malem Colbriconu vdrla so včeraj zjutraj naskočni oddelki v sovražno postojanko, vrgli posadko, razstrelili velike množine italijanske municije in se vrnili z vjetimi.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 12. julija (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Napad mornariške infanterije dne 10. julija tvori lepi, veliki uspeh. Sovražnik ni zamogel nobenega protinapada izvršiti. Pri Monchy sunile so naše napadalne čete v angleške jarke, iz katerih so pripeljale večje število vjetih. — Armada nemškega prestolonaslednika. V zapadni Champagni in na levem bregu Maase razvili so se ljuti ognjeni boji. Nekaj poizvedovalnih prask končalo je ugodno.

Vzhodno bojišče. Ognjeno delovanje je bilo živahno. Na raznih krajih so bili ruski delni napadi zavrnjeni. Med Dnjestrom in Karpatami šli so ruski oddelki proti naši Lomnica-postojanki. Pri Kaluczu dosegli so prednje straže zapadni breg reke.

Prvi generalkvartirnojmajster
Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 13. julija. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. V zapadni Rumunski in pri armadni fronti nadvojvode Jožefa živahno delovanje. Ob Lomnica-postojanki bilo je več ruskih sunkov zavrnjenih. V Wolhyniji povzročili so naši poizvedovalni oddelki mestoma živahne praske.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 13. julija. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Ognjeno delovanje močno, sovražni sunki zavrnjeni. — Armada nemškega prestolonaslednika. V zapadni Champagni in na levem bregu Maase ljuti ognj. Na višini 304 vzele so naskočne čete od sovražnika dne 8. t. nazaj pridobljene jarke. Posadka je bila uničena, deloma vjeta. S tem so od nas v bojih dne 28. junija zavzete postojanke v 4 kilometrov širokosti skupno z njih prednjim poljem zopet popol-